

תת"ע 3265/04/12 - מדינת ישראל נגד פלטוב ארטיום

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3265-04-12 מדינת ישראל נ' פלטוב ארטיום
בפני כב' השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלטוב ארטיום ע"י ב"כ עו"ד יהודית
ברקוביץ'

הנאשמים

הכרעת דין

הערה -

הכרעת דין זו נכתבה בסמוך לאחר הגשת סיכומי ההגנה, ובשל אי הזנה של תאריך למתן הכרעת הדין, לא זומנו הצדדים לקבלה.

אדגיש כי לא באה כל בקשה של ההגנה או התביעה לקבל את הכרעת הדין (אשר כאמור הייתה כתובה ומוכנה) ורק בשל בקרה פנימית שביצע בית המשפט, עלה כי הכרעת הדין עדיין לא נמסרה לצדדים. בית המשפט הודיע מיד על הדבר לב"כ הנאשם, והתיק נקבע למתן הכרעת הדין.

וכעת - לגוף הכרעת הדין עצמה.

1. הנאשם הובא לדין בגין עבירה של נהיגת רכב בקלות ראש, בכך שסיכן עוברי דרך תוך כדי ביצוע עקיפות מסוכנות, גרם לרכבים להסיט את רכבם לצדדים וכמעט גרם לתאונה, בניגוד לסעיף 62 (2) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

2. מטעם התביעה העידו: רס"מ אילן רחום - מפקד ית"מ באר שבע (ע.ת/1); רס"ב רז שוימר - מפקד יח"מ באר שבע (ע.ת/2); רס"ר ליאת אוזן - שוטרת באק"מ (ע.ת/3); מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו; רס"ל רותם לב - שוטרת שערכה את הדו"ח (ע.ה/1).

3. מחומר החקירה עולה כי ביום 17/08/11 בסמוך לשעה 16:30, בהיות העדים לעיל ברכב אזרחי מכיוון עמוד 1

מתקן הנופש "נווה במדבר" לכיוון באר-שבע, הבחינו עדי התביעה בנאשם, מבצע עקיפות מסוכנות, אשר גרמו לכאורה לנהגים להסיט את רכבם הצידה על מנת למנוע תאונה.

4. בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בנהיגה עצמה וכפר בטענה לפיה נהג בקלות ראש.

5. סקירת פרשת התביעה:

מטעם המדינה העידו שלושה עדים. כל אחד מעדי התביעה תמך את עדותו במסמכים שערך כאשר מסמכים אלו הועברו לעיון הנאשם טרם תחילת פרשת התביעה במסגרת זכות העיון.

אסקור בקצרה להלן את פרשת התביעה -

ע.ת.1: הוגשו מטעמו - מזכר מתאריך 17/08/11 (ת/1); סקיצה מיום 17/08/11 המסומנת 1 (ת/2); סקיצה מיום 17/08/11 המסומנת 2 (ת/3).

עד זה תיאר בהרחבה את השתלשלות האירועים מהרגע שהבחין לראשונה ברכבו של הנאשם ועד שעוכב לצורך עריכת הדו"ח ומתן ההזמנה לדין. העד תיאר את התנהלותו המסוכנת של הנאשם בכביש, כאשר הפעם הראשונה בה הבחין בנאשם הייתה כאשר הנ"ל ביצע עקיפה משמאלו, ומאחר ונסע רכב לפניו, לא הצליח הנאשם לסיים את העקיפה ולחזור לנתיב הימני. הנאשם ניסה לחזור לנתיב הימני תוך שהוא נצמד לרכבו של העד וסוטה בצורה חדה ימינה עד שהעד נאלץ לבלום ולהסיט רכבו ימינה לצורך מניעת תאונה. נעשה ניסיון נוסף מצד הנאשם לחזור לנתיב הימני ושוב נצמד הוא לרכבו של העד. כאשר העד צפר לעברו על מנת להעיר את תשומת ליבו, הניף הנאשם לעברו אצבע משולשת.

בהמשך, ולעיני עדי התביעה, המשיך הנאשם לבצע עקיפות מסוכנות, כאשר בין היתר עקף אוטובוס מטרופולין מימין וגרם לנהג האוטובוס לבלום ולסטות שמאלה. כמו כן, בסמוך לצומת המרומזרת "אלי כהן" קניון הנגב, הבחין העד כי הנאשם גרם לנפילתו של רוכב אופניים אשר החל בפנייתו ימינה, וזאת כאשר ניסה להכנס בין רוכב האופניים לבין הרכב שנסע אחרי רוכב האופניים. לאחר מכן, בשניה האחרונה בסמוך לרמזור חזר הנאשם שמאלה לאחר שעקף, תוך כדי ביצוע העבירה הנ"ל בנתיב לפניו ימינה וכשהוא מנסה להידחף בין הרכבים להמשיך ישר לכיוון טוביהו. ברגע זה, לפי עדותו של העד, היה רמזור אדום והעד נעצר במקביל לרכבו של הנאשם תוך שהוא חוסם את אפשרותו להמשיך בנסיעה.

עוד סיפר העד, כי השוטרת ליאת אוזן ניגשה לנהג והציגה תעודת מינוי ומייד לאחריה הוא עצמו הצטרף אליה והציג אף הוא לנאשם תעודת מינוי. הנאשם סירב בתחילה להציג רשיונות. למקום הוזמנה השוטרת רותם לב אשר ערכה את הדו"ח וההזמנה לדין.

העד הוסיף כי לאורך כל האירוע נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם.

בבית המשפט חזר העד על עיקרי הדברים ואף דאג להדגיש כי לאורך כל הדרך היו הוא ועדי התביעה האחרים מופתעים ונדהמים מהתנהלותו המסוכנת של הנאשם בכביש והמקרה היה כה חריג, כך שנאלצו ביום זה, לאחר יום כיף וכשהם לבושים ביגוד אזרחי, לעצור את התנהלותו המסוכנת של הנאשם פן תתרחש תאונה.

באשר לתקשורת עם הנאשם, ציין העד כי הנאשם הבין את הדברים שנאמרו לו והתקשורת עימו הייתה כמו עם כל נהג ישראלי בשפה העברית.

בחקירתו הנגדית, נשאל העד מדוע הוא זוכר את האירוע? לכך השיב: **"מאחר ובדרך כלל כשאני לא בעיסוקי משטרה אמנם אני מתייחס לכל עבירה ואם זו עבירה פלילית חובתי גם כאזרח להתייחס אליה וגם כשוטר. אבל כשמדובר בעבירת תעבורה לרוב אני לא מפעיל את הסמכויות שלי כשאני לא בתפקיד מוגדר כרגע למשימה כזו המקרה הזה היה מקרה מאוד חריג והוא חרוט בזכרוני מאחר והוא היה מקרה של סכנה ממשית לעוברי דרך אני זוכר את כל מהלכי המקרה על הארוע.....זה לא קורה כל יום בגלל זה אני זוכר את הארוע כי בכל התפקידים שלי במשטרה לא יצא לי להתקל בתעבורה זה אחד הארועים הכי חריגים"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 9 שורות 21-29).

לשאלה - מתי הבחין במספר הרכב? השיב העד: **"בשלב ממש לפני עצירתו. זה היה קצת לפני הקניון"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 11 שורות 10-11).

לשאלת ההגנה - מדוע לא עצר את רכבו של הנאשם, כאשר הבחין שביצע את העבירה עם אוטובוס? לכך השיב העד: **"כי הוא צבר מאתנו מרחק. אני לא אבצע מרדף עם הרכב הפרטי שלי כשאין בו קשר וזה לא במסגרת התפקיד שלי כרגע לבצע אכיפה ולא אעבור צמתים ואחתוך אנשים כדי לנסות להתקרב לרכב הזה. המרחק היה מרחק ראייה לא מרחק שמאפשר קשר עין עם הנהג שמאפשר להגיד לו לעצור. ציינתי שגם את המספר של הרכב היה לנו קושי לראות. עם הרכב הפרטי שלי לאף אחד לא הייתה כוונה לחפש עבירות תנועה. גם כשראיתי אותו עושה אצבע משולשת לא התרגשתי"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 12 שורות 18-24).

לשאלה - איך הוא יכול להגיד שזה היה אותו רכב מתחילת האירוע ועד סופו? השיב העד: **"כי מבין כל כלי הרכב שאת מתארת הרכב הזה התנהג בצורה פרועה ואפשר היה לזהות אותו בצורה ודאית, הוא היה חריג ביחס לשאר כלי הרכב וכוונתי להתנהגותו ביחס לכל כלי הרכב האחרים על הכביש"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 13 שורות 1-6).

כשנשאל - מה היה המרחק שלו מהרכב בצומת הקניון? השיב העד: **"במרחק של קשר עין עם הרכב. אני הייתי בנתיב הימני להמשיך ישר המקביל לפנייה ימינה"**. (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 13 שורות

(27-28).

לשאלה - מה עשה לאחר שליאת יצאה ראשונה מהרכב? השיב: "אחרי שליאת יצאה עדיין נשארתי ברכב כי היא יצאה כשהייתי בנתיב לפני ימינה, נעצרתי, היא יצאה המשכתי בנסיעה והצמדתי את הרכב לדופן שמאל לאי תנועה כדי לאפשר לרכב לפנות ימינה. בשלה הראשון אני לא יודע מה היא אמרה לו. כשהגעתי היא כבר אמרה שהוא מתקש לא למסור מסמכים, הצגתי לו תעודת מינוי והסברתי לו שזו משטרה והוא צריך לציית להוראות. הגיע למקום מישו שניסה לסייע לו ואני זוכר שהוא הזעיק מישו שיבוא לסייע לו וינסה להשפיע. זה לא לעניין המקרה ולכן זה גם לא נכנס למזכר" (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 14 שורות 13-19).

העד שלל את טענת ההגנה לפיה לא הוצגה תעודת מינוי בפני הנאשם. לדבריו, כשטר המשרת 15 שנים במשטרת ישראל, תמיד הוא מזדהה כשטר הן כשהוא במדים משטרתיים ועל אחת כמה וכמה כאשר הוא לבוש בגדים אזרחיים.

העד שלל את טענת ההגנה לפיה, עדי התביעה טעו בזיהוי מבצע העבירה: "אני יכול לומר באופן ודאי וברור שהרכב שביצע את העבירות אני ומי שהיה אתי היינו איתו בקשר עין רצוף מהתחלה ועד הסוף, לא היה ניתוק של קשר עין. היה מרחק במקרים מסוימים אבל תמיד נשמר קשר עין עד לעצירתו בצורה שהעצירה הסופית שלו גם היתה בצורה שמסבירה" (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 15 שורות 7-13).

העד לא שלל את האפשרות שהמנקה נסעה איתם ברכב.

בחקירה החוזרת ציין העד, כי עצירת הרכב, זיהוי הנאשם ועריכת הדו"ח ערכו בין 20 ל-25 דקות.

לאחר ששמעתי עדות זו בפני, ולאחר שבחנתי היטב את חקירתו הנגדית של עד זה, אני קובע כי המדובר בעדות אמינה לחלוטין.

לא מצאתי בעדות זו כל סימן לאי אמירת אמת. לא מצאתי בעדות זו כל סתירות מהותיות.

לא מצאתי כל ניסיון של העד "לייצר" הפללה מכוונת של הנאשם ללא בסיס עובדתי מוצק.

אני מחליט לתת לעדות זו משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשה זו.

ע.ת/2:

הוגש מטעמו מזכר מיום 17/08/11 (ת/4), מזכר המדבר בעד עצמו.

כשנשאל אם הוא זוכר את האירוע? השיב העד: **"כן אני זוכר את הארוע, זה ארוע די חריג. לא בכל יום רואים כזה ארוע. היתה השתלשלות רצינית...."** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 16 שורות 2-3).

בחקירה הנגדית - ציין העד כי כנראה הייתה איתם (עם השוטרים) ברכב עובדת ניקיון בשם סימה.

העד אישר כי מדובר בכביש בעל שני נתיבים.

לשאלה - האם העד הבחין ברכב הנאשם נוסע בנתיב השמאלי ומנסה לבצע עקיפה? השיב: **"כן. הוא ניסה לעקוף את הרכב שלפניו ודחק אותנו לצד. כוונתי לכך שאנחנו בנתיב הימני הנאשם בנתיב השמאלי לפניו רכב אחר והוא מנסה לעקוף אותו מימין תוך שהוא דוחק אותנו לשוליים הימניים. משם התחיל הכל"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 18 שורות 7-10).

לשאלה - איפה בכל המזכר רשמת מה צבע הרכב, סוג הרכב, איפה זה רשום? השיב העד: **"רשמתי זכ"ד שמקושר לדוח ובדוח מופיע כל הפרטים של הרכב שראיתי"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 18 שורות 22-23).

כשנשאל - מתי ראה את מספר הרכב? השיב העד: **"ראיתי אותו כשהוא נסע לידינו, לא הסתכלתי שם על המספר. ראיתי אותו מתחילת הדרך כשהיה קרוב אלינו ועד שנעצר. שלא יהיו ספקות זה הרכב המדובר ללא עוררין"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 18 שורות 28-30).

העד ציין כי ביום האירוע לא היה פקק אבל הייתה תנועה ערה בכביש.

העד תיאר את אירוע עקיפת האוטובוס כך: **"נדמה לי שלפני הצומת המדוברת אני זוכר שהוא עקף והשתחל, עקף את האוטובוס ונכנס לפניו"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 6-8).

לשאלה - למה לא ביצעו עיכוב של הרכב? השיב העד: **"רצינו אבל הוא לא עצר לנו. אני זוכר שאולי צפרנו ורק בקניון בסוף שם הוא נעצר ואז בוצע היציאה"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 19 שורות 12-14).

העד מסר בעדותו כי אילן וליאת יצאו מהרכב ואילו הוא יצא מצד ימין כדי להכווין את התנועה.

העד אישר כי היה פער של מספר שניות בין יציאה של ליאת מהרכב ליציאתו של אילן מהרכב.

העד נשאל - האם יתכן שטעו בזיהוי הרכב שביצע את העבירה? השיב העד: **"חד משמעית לא. אני יודע מה הרכב המדובר, ראיתי את הפרצוף של הבנאדם שעשה לנו אצבע משולשת בהתחלה ולא היה כל ספק פה. אנחנו לא תופסים אנשים סתם באמצע הרחוב"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 20 שורות 1-3).

לשאלה מדוע לא ציין כל פרט מזהה של הנאשם? השיב העד: **"זיהיתי את הפרצוף שלו, זה הרכב. לא רשמתי את הסוג במזכר אבל ראיתי את הרכב לאורך הדרך"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 20 שורות 7-9).

עדוּתו של עד זה בפני הייתה חדה וחד משמעית.

עד זה השיב לכל השאלות בצורה משכנעת ואמינה לחלוטין בעיני.

לא מצאתי בעדותו כל ניסיון לאי אמירת אמת, לא מצאתי כל ניסיון לחמוק ממתן מענה ישיר לכל שאלה.

אני קובע באופן חד משמעי כי עדות זו היא אמינה לחלוטין ומחליט לתת לעדות זו משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשה זו.

ע.ת/3:

הוגש מטעמה מזכר מיום 17/08/11 (ת/5).

לשאלה - אם היה אדם נוסף ברכבם למעט אילן ורז, האם הייתה מציינת זאת במזכר? השיבה העדה: **"תלוי אם יש לו רלוונטיות לארוע או לא"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 21 שורות 21-22).

לשאלה - איפה פעם ראשונה ראתה את מספר הרכב? השיבה העדה: **"מפנה לעמ' 2 שם התחילה השתלשלות העניינים כשניסינו לזהות את מספר הרכב ולא הצלחנו בגלל אופן הנהיגה שלו. בסוף נרשמו הנתונים שעל פי ניסיוני נלקחים מרישיון הרכב בלבד. כנ"ל תעודת הזהות שנלקחה מרישיון הנהיגה שלו. מעבר לזה יש את דוח התנועה שמצורף למזכר שנערך על ידי השוטרת רותם לב שערכה את הדוח ואצלה נמצאים הפרטים הללו"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 22 שורות 10-14).

העדה תיארה את תחילת הארועים כדלקמן: **"אנחנו נמצאים בנתיב הימני מתוך שניים, הוא נמצא בנתיב השמאלי לפניו רכב נוסף תוך כדי שהוא מנסה לבצע עקיפה של אותו רכב נוסף, זה אותנו הוא דוחק אותנו לשול".** לשאלה - איך הוא יכול לעקוף את הרכב שלפניו? השיבה העדה: **"מימין, מכך התחיל כל הארוע"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 23 שורות 9-13).

לדברי העדה, במהלך הנסיעה לא התעלמו מרכבו של הנאשם, אומנם לא עצרו אותו אבל ראו אותו כל הזמן.

לשאלה איך הנאשם ביצע את עקיפת האוטובוס? השיבה העדה: **"אני ראיתי את זה נסענו בנתיב שלישי מתוך ארבעה, האוטובוס נסע, הוא ביצע עקיפה מצד ימין וסיים את העקיפה שלו בצד שמאל בנתיב שמאלי, גרם לאוטובוס לסטות לכיוון הנתיב השמאלי ביותר שלנו, הוא גרם לאוטובוס לבלום ולסטות שמאלה לנתיב השמאלי"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 24 שורות 1-6).

העדה שללה את האפשרות שעדי התביעה רשמו את המזכרים ביחד.

העדה ציינה כי היא ואילן יצאו ביחד מהרכב וניגשו לרכבו של הנאשם.

לשאלה - מה הנהג אמר לה? השיבה העדה: **"ביקשתי ממנו לדומם מנוע וסרב בהתחלה. הצגתי לו תעודת מנוי והסברתי לו שאנחנו שוטרים. הוא כיבה את הרכב, המפתחות נלקחו. וההמשך כמתואר במזכר"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 25 שורות 10-13).

לשאלה - נכון שהנאשם אמר לכם מה אתם רודפים אחריו ושהוא ניסה לברוח מכם? השיבה העדה: **"לי מה שהוא אמר זה מה שכתוב. הוא אמר כי נבהל ורצה לברוח"** (פרוטוקול מיום 09/04/13 עמוד 25 שורות 13-14).

העדה מסרה כי לא טעו בזיהוי הרכב היות שהיה אור יום, ראות טובה ויום בהיר.

העדה ציינה כי זיהתה את הנהג במהלך הנסיעה, כאשר הסתכל על אילן והפנה לעברו אצבע משולשת.

אף שעדה זו השיבה בתוקפנות מרובה לשאלות הסנגורית ונראה כי העידה מתוך כעס (לו לא מצאתי הסבר המניח את הדעת), לא מצאתי בעדות זו כל סימן לאי אמירת אמת.

עדוּתה של העדה על רקע הדברים שרשמה בת/5, מקינה גרסה יציבה, ברורה ואמינה לאשר התרחש ביום האירוע נשוא כתב האישום.

לא מצאתי כל סתירה מהותית בעדות העדה, לא בדברים שאמרה בפני מול ת/5 ולא במהלך חקירתה הנגדית.

אני קובע כי עדוּתה של ע.ת.3 היא עדות אמינה לחלוטין.

עדוּת זו תקבל משקל מלא לצורך קביעת העובדות בפרשה זו.

7. סקירת פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

בחקירתו הראשית, העלה הנאשם גרסה לפיה, לא ידע על מה ולמה עצרו אותו שוטרים על הכביש בו נהג. עוד ציין כי בתחילה נכנס לרכבו אדם אשר ניסה להוציא את מפתחות הרכב מהסוויץ' (מתג ההתנעה) וכאשר כשל, החל לשבור אותם. אותו אדם, לטענתו, לא הציג לו תעודת שוטר.

לאחר מכן נכנסה מהדלת האחורית אישה (ע.ת 3) אשר הציגה בפניו תעודת שוטרת והחזיקה את ידיו על מנת שישחרר את ידיו מהאדם הראשון. רק אז, הציג אותו אדם (ע.ת 1) את תעודת השוטר.

עוד סיפר הנאשם כי אותו אדם ציווה עליו לתת לו את מפתחות הרכב ולצאת מהרכב. ברגע שיצא מהרכב, החלו השניים לצעוק עליו שעה שהוא טען בפניהם כי אינו מבין עברית. לטענתו כאשר שאל אותם מה קרה? תשובותיהם לא היו מובנות לו. בהמשך התבקש להציג להם את רישיון הנהיגה ומאחר ולא הספיק להוציא את הרישיונות מהכיס, הם שלפו את הרישיונות מהכיס שלו. נכון לאותו הרגע התקשר הנאשם לקרובי משפחתו והסביר להם כי אנשים עם תעודת שוטר לקחו ממנו את מפתחות הרכב והרישיונות והוא לא מבין על מה הם מדברים. השוטרים ניסו לקחת ממנו את הטלפון והוא מנגד ביקש מהם לדבר עם קרוב משפחתו ולהסביר לו בעברית במה מדובר.

כעבור מספר דקות הגיעה ניידת משטרה, ניגש אליו שוטר במדים וביקש ממנו לפתוח את תא המטען. הוא פתח את דלתות הרכב וראה כי על המושב האחורי מונח תיק. השוטר שאל אותו מה יש בתיק והוא ענה לו בגדי עבודה. לאחר מכן ביקש ממנו השוטר להתלוות לניידת ושם התבקש לחתום על המסמכים.

לשאלה - מדוע היה מזועזע? השיב הנאשם: **"אני נסעתי רגוע וחשבתי רק על הדרך ולהגיע הביתה ופתאום נכנסו אנשים והתחילו למשוך מפתחות וכל מה שקרה במשך האירוע בלי להסביר למה והנסיבות של האירוע"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 30 שורות 13-15).

לשאלה - כמה אנשים יצאו מהרכב הראשון? השיב הנאשם: **"ראיתי גבר שישב קדימה ועוד מישהי סה"כ 2 בני אדם חוץ מהשניים שהיו אצלי ברכב. סה"כ היו 4 אנשים"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 31 שורות 12-14).

הנאשם מסר כי בניידת היו שני אנשים.

עוד ציין הנאשם כי הפעם הראשונה בה ראה את האנשים שנכנסו לרכבו, הייתה ליד הקניון.

הנאשם שלל שהפנה לעדים אצבע משולשת.

הנאשם שלל את גרסת התביעה לפיה, ביצע עקיפות מסוכנות.

הנאשם שלל את גרסת התביעה לפיה גרם לאוטובוס נוסעים לסטות ממסלולו.

לטענת הנאשם לא ראה את רוכב האופניים נופל והדבר נודע לו רק לאחר שתרגמו לו את המזכרים.

לטענת הנאשם, לא ידע שעדי התביעה שוטרים והם לא הציגו בפניו תעודת שוטר.

הנאשם תיאר התנהלות בלתי תקינה של עדי התביעה ונשאל בעניין זה מדוע לא הגיש נגדם תלונה במח"ש או אצל נציב תלונות השוטרים? לכך השיב: **"לא הגשתי לאף אחד, כי לא הרגשתי שום אשמה מצידו. ביום שנקבע במכתב שקיבלתי הגעתי לביהמ"ש. ואז הסבירו לי שאני חייב עו"ד ופניתי לעו"ד"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 1-4).

בהמשך הוסיף כי אינו יודע עברית ואינו יודע למי פונים במצב כזה.

הנאשם נשאל על ידי בית משפט - איך קוראים למנהל הישיר שלו במפעל? לכך השיב הנאשם: **"אדוארד את שם המשפחה אני לא זוכר. במפעל עובדים אך ורק רוסים וכולם מדברים רוסית אפילו מנהלים ישירים"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 20-23).

בהתייחס לתשובתו נשאל על ידי בית משפט שוב - למה זו התשובה שנתן הרי לא שאלו אותו מה מדברים איתו במפעל? לכך השיב: **"אני פשוט ניסיתי להסביר את העובדה שאיני יודע עברית כי הסביבה שלי היא רק דוברי רוסית ותוך כדי עבודה אין לי צורך בשימוש בעברית, זה עבודה פיזית קשה במפעל כימי"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 24-26).

לשאלת בית משפט - איך הוא לא דובר עברית בסיסית לאחר 7 שנות שהות בארץ? השיב הנאשם: **"אני הרגשתי חוסר בשפה ואפילו החלפתי מקום עבודה כדי להימצא בסביבה דוברי עברית ואני מכיר מילים בסיסיות בעברית ויכול לנהל שיחה הכי פשוטה בעברית"** (פרוטוקול מיום 30/10/13 עמוד 34 שורות 27-30).

עדות הנאשם נראתה לי מניפולטיבית, בלתי אמינה לחלוטין, רצופת ניסיונות לנחש את כוונת השואל ולהתאים תשובה אשר תשרת את האינטרס שלו (במיוחד כאשר ניסה להסביר מיוזמתו את הרכב הפועלים והמעסיקים

במפעלו כדוברי רוסית בלבד, מבלי שנשאל על כך שאלה ישירה), כאשר ניכר היה כי גרסתו כפי שנמסרה תוכנה בקפידה מראש.

אין אני מוצא נפקות ממשית לשאלה מה הייתה רמת העברית של הנאשם במהלך האירוע.

רמתו של הנאשם בידיעת השפה העברית אינה עומדת למשפט, אלא התנהלותו כנהג בכביש בין אם דיבר רוסית בלבד ביום האירוע ובין אם עברית בסיסית.

ניסיון הנאשם להציג עצמו כאדם תמים עליו מתנפלים לפתע שלושה שוטרים לבושים בגדים אזרחיים ללא כל סיבה, כשל בעיני.

גרסת הנאשם נראתה לי כניסיון היתממות בלתי אמין, ואני מחליט לתת לגרסתו משקל נמוך בפרשה זו מבחינה ראייתית.

ע.ה/1:

העדה ציינה לאורך עדותה כי היא לא נכחה באירוע אלא רק רשמה את הדו"ח. עוד מסרה העדה כי הייתה לבד בניידת ואם היה שוטר נוסף, הייתה מציינת זאת.

כשנאמר לעדה כי הגיעה ביחד עם השוטר יוחנן טמייט? השיבה: "אני לא זוכרת" (פרוטוקול מיום 21/11/13 עמוד 37 שורות 47-48).

עוד הוסיפה, כי מאחר ומדובר בעבירה שלא זוהתה על ידה והיא התבקשה אך ורק לרשום את הדו"ח אין צורך ברישום שוטר נוסף, היות והם לא ראו את העבירה.

העדה לא זכרה מי הזמין אותה לאירוע.

לטענת העדה, הנאשם דיבר איתה, נתן תגובה וחתם על קבלת הדו"ח.

עדה זו לא ראתה את האירוע עצמו, ולמען האמת לא הבנתי מה תרומתה לגרסת ההגנה בפרשה זו, ככל שהדבר קשור לשאלה שבמחלוקת - האם היה זה הנאשם אשר ביצע את העבירות המתוארות ע"י עדי התביעה 1 עד 3 ?

אני לא מוצא בעדותה של ע.ה 1 רלוונטיות בתיק זה לשאלה המרכזית שבמחלוקת.

מקובץ הראיות שהוגשו לפתחו של בית המשפט ולאור התרשמותי מהעדים, נחה דעתי כי גרסת ההגנה מופרכת, לא אמינה ואינה מתיישבת עם חומר הראיות. מול גרסת הנאשם, גרסת עדי התביעה הייתה אחידה, קוהרנטית ורציפה, חד משמעית וניתן לראות כי קיימת התאמה בין גרסאות העדים 1 עד 3.

אין המדובר בהתאמה המהווה תאום עדויות מוקדם, אלא תיאור טבעי וספונטאני את שראו עיניהם במהלך האירוע.

ניכר היה הזעזוע וההתרגשות שלהם מהסיכון אותו יצר הנהג לנגד עיניהם, עד כי במקום להמשיך לביתם בסופו של יום בילוי משתרתי במתקן נופש, טרחו הם לעכב את הנהג ולמלא את חובתם כשוטרים במשטרת ישראל, למנוע סיכון מהציבור.

בהתנהלות עדים 1 עד 3 בפרשה זו יש יותר מביצוע אכיפה רגילה, אלא הבחנה באירוע חריג בחומרתו, ונחישות שלהם לחדול אירוע זה מלהימשך.

עדי התביעה, הבחינו בנסיעתו של הנאשם עד לרגע בו עוכב, ונרשם כנגדו דו"ח והזמנה לדין. לאורך כל הדרך הן בבית המשפט והן במזכרים שערכו, ציינו באופן חד משמעי כי היו בקשר עין רצוף עם הנאשם ולא הורידו עיניהם מהתנהלותו המסוכנת של הנאשם בכביש. עדי התביעה זכרו באופן ברור ומדויק את התנהלותו ודרך נהיגתו של הנאשם, היות וזו הייתה חריגה ומסוכנת.

ע.ת/1 ציין באופן מפורש כי לרוב כאשר אינו בתפקיד, הוא אינו מפעיל סמכויותיו כאשר מדובר בעבירות תעבורה אלא רק כאשר מדובר במקרה חריג המהווה סכנה ממשית לעוברי הדרך וקיים צורך לפעול על מנת למנוע התרחשות של תאונה. בעניין זה הוסיף, כי קשה להתעלם מהעובדה שהנאשם נעצר כאשר השוטרים לא היו בתפקיד. עדות זו של ע.ת/1 מחזקת בעיני מאד את עמדת התביעה כי בפרשה זו המדובר בהתנהגות חריגה מאוד של הנאשם. עדי התביעה לא יכלו להתעלם ממנה וכפי שציין ע.ת/2 בעדותו **"אנחנו לא תופסים אנשים סתם באמצע הרחוב"**.

עדי התביעה, בעדויות אמינות וחד משמעיות, היו נחרצים בעמדתם לפיה, לא טעו בזיהוי הנאשם ועל אף שלא הצליחו לכתוב את מספר הרכב במהלך נסיעתם ופרטי הרכב נרשמו רק בסוף האירוע, זיהו את הרכב ואת הנאשם עצמו במיוחד לאחר שהפנה לעברם אצבע משולשת.

עדי התביעה תיארו את אותם אירועים החל מאירוע ניסיון עקיפתם על ידי הנאשם, לאחר מכן אירוע האוטובוס וכלה באירוע עם רוכב האופניים. קיימת התאמה מלאה בין גרסאותיהם ותמיכה של גרסת האחד בגרסת רעהו.

מנגד עומדת גרסתו של הנאשם, אשר לה אין כל ראיה או תימוכין בחומר הראיות. הנאשם העלה טענת הגנה לפיה, לא הבין את שפתם של העדים ואף ציין כי דיבר בטלפון עם קרוב משפחה ומסר לו כי אינו מבין את דברי השוטרים, עוד הוסיף הנאשם לעניין זה כי ע.ת/1 שוחח עם אותו קרוב משפחה בטלפון. לארוע זה אין כל הוכחה וגם לא כל נפקות לשאלת זהות הנהג ברכב העבריין.

אם בהוכחת אי הבנת השפה העברית עסקינן (בכל אופן בכך משום מה עסקה ההגנה בתיק זה) , תמהתי מדוע הנאשם לא הביא את קרוב משפחתו (אשר הגיע לסייע לו בשטח לפי עדותו) להעיד ולהוכיח טענה זו, על אחת כמה וכמה שעדי התביעה העידו כי הנאשם הבין את דבריהם למרות ששפתו אינה רהוטה.

עוד תמהתי מהעובדה כי הנאשם אמר לשוטרים בתגובה לשאלתם בעניין העבירה כי "נבהל ורצה לברוח" תגובה שלא הייתה ניתנת אלמלא הבנתו את דבריהם.

כל אלה, יחד עם אופן תשובתו של הנאשם לשאלות בית המשפט, מטילים בעיני ספק רב בדבר גרסתו של הנאשם לעניין הבנתו את השפה העברית וניתן ללמוד מהעדויות שלא רק שהבין את דברי עדי התביעה אלא אף הגיב להם.

הנאשם מסר כי היה אדם נוסף ברכבם של עדי התביעה, ככל הנראה סימה המנקה. ע.ת/2 אף ציין בעדותו כי כנראה הייתה איתם עובדת נקיין בשם סימה -תשובה לא חד משמעית של העד. ע.ת/3 הוסיפה כי היא רושמת במזכרים שלה רק אנשים שרלוונטיים לאירוע ואם לא רשמה שם של אדם נוסף שנכח ברכבם, כנראה שהוא לא רלבנטי.

אני קובע כי יתכן והיה אדם נוסף ברכב השוטרים וייתכן שהיה צורך לציין במזכרים, אולם אי רישומה או אי העדתה של אותה עובדת נקיין אינו יורד לשורשו של עניין עד כדי פסלות עדותם של עדי התביעה או ביטול גרסתם. קיימים בתיק החקירה מזכרים וסקיצות אשר מתעדים את העבירות בצורה מדוייקת וברורה.

אין בכשל זה של עדי התביעה 1 עד 3 (ככל שהיה כזה) כדי לאיין את משקל עדותם שלהם בפרשה זו.

בבית המשפט הציג הנאשם, כי נפל קורבן לטעות בזיהוי והוא נהג "רגיל" עד שלפתע התנפלו עליו שלושה שוטרים והתנהגו כפי שציין בחקירה הראשית. מנגד למדים מהמזכרים שערכו ע.ת/1 ו-ע.ת/3 כי בזירת האירוע לא העלה הנאשם כל טענה בדבר "טעות בזיהוי" או שהשוטרים "העלילו עליו" וגם בתגובתו לדו"ח לא עלתה כל טענה בסגנון זה. בעניין זה מפנה לת/5 שם ציינה ע.ת/3, כי לשאלתה מדוע נסע בצורה כזאת? השיב הנאשם: **"החל לומר כי אנחנו פגענו ברכבו בכוונה ודבר כזה לא קרה מעולם".**

בת/1 ציין ע.ת/1, כי בתחילה הנהג סירב להציג מסמכים וטען כי ברח כי פגענו ברכבו והוא חשש שרוצים לפגוע בו. יוצא אפוא, כי הנאשם ידע במה מדובר ואף הגיב לדברי עדי התביעה.

לאחר שבחנתי שוב ושוב את עדויות עדי התביעה מול גרסת הנאשם, ולאחר שמצאתי עדויות אלה של עדי התביעה, אמינות לחלוטין, **אני מקבל באופן מלא את עדות עדי התביעה בעניין זיהוי וודאי של הנאשם, שמירה על קשר עין רציף אתו ועיכובו עד לרישום הדוח.**

אני קובע כי היה זה הנאשם אשר נהג ברכב נשוא כתב האישום וכי היה זה הנאשם אשר ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בדרך של נהיגה בקלות ראש.

ממכלול הדברים, עולה כי המאשימה הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ואת העבירה המיוחסת לנאשם.

לפיכך מרשיע אני את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ה, 17 דצמבר 2014, במעמד הצדדים